

PRVA SVETA PRIČEST U ŽUPI PRESVETOG SRCA ISUSOVA

□ Sveta □ Euharistija najuzvišeniji je dokaz Božje ljubavi prema čovjeku.

(Sv.Ćiril Jeruzalemski (315.-386.)

Prva sveta pričest održana je u nedjelju , 27.svibnja 2018.godine. U najljepšem mjesecu godine . Marijinom mjesecu. Nakon punih devet mjeseci pripreme. Ima i tu simbolike.

Tjedan ranije, u subotu, 19.5. održana je Prva sveta ispovijed. Pomirenje sa dragim Bogom. Odrješenje od grijeha. Moje dijete je zadovoljno, sretno tog dana došlo kući. Pitam se da li je shvatila doista ? Je li svjesna da je primila sveti sakrament ?

U nedjelju, 20. svibnja na misi je bila obnova Krsnih obećanja. Roditelj je svom djetetu predao zapaljenu svijeću. Svijeću koja je gorjela na krštenju. Obećanja koja tada umjesto njih dadasmo mi, roditelji i kumovi . Moje dijete čita na kraju svete mise pjesmu koja kaže pustite malene k meni , njihova su srca čista .. Je li se dovoljno trudim da je pustim k Njemu. K Bogu mojemu ?

A onda je svanuo nedjelja prve svete pričesti. Bilo je 46 prvopričesnika. Vesele, zaigrane djece. Toga dana izgledali su poput predivnih malih anđela, u bijelim haljinama, zažarena lica i širom otvorenih očiju. I moje je dijete je tamo.. Gledam je , čini mi se na trenutke nemirna, ustreptala . Pogledava me povremeno. I moje srce je ustreptalo, nemirno . A kako ne bi bilo ,ta moje će dijete primiti Krista živoga ! Je li ima veće radosti? Sjećam se njenog krštenja. Držeći je na rukama postala je dijete Božje. A biti dijete Božje , je li ima veće radosti? Mislim se da li sam je dovoljno u vjeri poučila, odgojila. Jesam li što propustila ? Uz Božju pomoć , govorim sama sebi, znajući da me On neće ispustiti iz svojih ruku nikada .. Velika je odgovornost roditelja. Rekla bih u bilo koje vrijeme, ne samo današnje. Čemu ih moramo podučiti ? Raditi , moliti i nadasve ljubiti Boga i jedne druge. Stane u tri riječi, čini se lako, ali teže ne može biti. Često bih joj govorila : Znaš ,Bog je svemoguć , On je naš spasitelj , On je tvorac svega živoga , stvorio je i tebe i mene, On je ljubav , nema veće ljubavi od njegove. u bi znala negodovati, govoreći „ Znači voli me više nego ti i tata ?“. Govorila bih da je Isus umro je zbog nas. U početku bi me obasipala pitanjima koja su imala ulogu osporiti sve ono što bih joj rekla, pa me neko vrijeme samo gledala,a onda je počela govoriti .. ma znam tako nam je rekao i don Tomislav. Bila sam sretna. Znala sam da je tu malu dušu dirnuo govor njenog vjeroučitelja. A onda bi ona mene poučavala jer tako je rekao don Tomislav, a on zna bolje. Naš dragi don Tomislav. Nije mu bilo lako, vjerujem. Djece puno, pomoći malo, razumijevanja možda još manje. Ali neda se on, ustrajan je on. Ali trebalo je tu djecu, podučiti , pripremiti , uputiti u Svete sakramente, a ponekad ih jedva možeš umiriti. Neizmjereno sam mu zahvalna . I moja djevojčica, također. Gledam je. Prima Svetu hostiju. Čini se ponizna, krotka ali istovremeno tako nadnaravno sjajna . A ako neće , ta njihova su srca čista.. I lagano klize suze moje , ganuta Božanskim prizorom

Ne ,mogu ne spomenuti moju prvu svetu pričest. Koja je bila sad već davne 1982, godine. Sakrament koji je zasigurno ostao u mojem najdubljem sjećaju. Sjetih se sebe, uznemirenje djevojčice , plačljive tog svibanjskog jutra znajući da se događa nešto veličanstveno a ne razumijući do kraja.. umirale su me tada da kao i sad riječi pjesme Veselo braćo kliknimo.. Hostijo sveta Bože naš, očuvaj brani nas, naša budućnost s tobom sja u Tebi naš je spas... Naš

Spas..

Zahvaljujem dragom Bogu na milosti koju nam i iskaza darujući se kroz Euharistiju jer kako reče Sv.Pio „ Sveta je pričest najkraći i najpouzdaniji put u Nebo“.

U molitvama za naše prvopričesnike, roditelje i čitavu župnu zajednicu..

Margaretina mama